

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

**Trepidant
avorriment**Biblioteca
Sant Bartomeu**Tomb Raider: la cuna de la vida**

Director: Jan de Bont.

Intèrprets: Anjelina Jolie, Gerard Butler, Ciaran Hinds, Noah Taylor, Til Schweiger.

EUA, 2003. 118 minuts.

Lauren.

"Un dels problemes més complicats que vam haver de solventar, foren els mugrons de l'Angelina que, embotits dins l'uniforme de goma metalitzat, no sempre adquirien la mateixa consistència". Diu Bont, Jan de Bont, el director amb llicència per a matar... d'avorriment. I si aquest va estar el problema més gruixut, per a què complicar-se la vida, no? En el segon film de l'heroïna dels morros forts (els té tan gruixuts, siliconats?, que aviat necessitarà uns Wonderbra per evitar el *belfo* caigut!), les noves aventures de la sobrada aristòcrata la porten a viatjar, qual James Bond i Indiana Jones transexuals, a través de mig món. Que busqui o no la maleïda caixa de Pandora poc importa als guionistes i al letal Bont. Importa que aquest videojoc PlayStation a l'engròs no s'estigui estàtic ni un sol instant. L'única solució és que el circ se superi a si mateix en allò del més difícil (i inversemblant) encara. I de la blanca illa grega de Santorini sacsejada pel terratrèmol inicial saltem a l'Índia, i després al Shanghai llardós, per acabar de safari enmig l'Àfrica misteriosa. És un *tour operator* trepidant i, realment, aquí el director es guanya les garrofes, que diria algú que jo em sé. Total, que l'Anjelina Jolie és un diable antipàtic i cregut. Una versió *high tech* musculada de la senyoreta Rottemmeier.